

МОЛОДІ, ПРАВНИКАМ, ПРАКТИКАМ

ЮРФАКТИ ПЛЮС

КВІТЕНЬ - 2018

62 (76)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 - 148Р від 24. 11. 2011 р.

**Вітаємо директора
Навчально-наукового юридичного
інституту з обранням до складу
Науково-консультативної ради нового
Верховного суду!**
Професорсько-викладацький склад і студенти Навчально-наукового юридичного інституту вітають професора Валентину Антонівну Васильєву з обранням до складу Науково-консультативної ради нового Верховного суду

**Участь студентів
Навчально-наукового юридичного
інституту у II турі олімпіади
з правознавства**

ст.3

**Здійснення управління
багатоквартирним будинком
управителем**

Відповідно до п.8 ч.1. ст.1 Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку» управління багатоквартирним будинком – це вчинення співвласниками багатоквартирного будинку дій щодо реалізації прав та виконання обов'язків співвласників, пов'язаних з володінням, користуванням і розпорядженням спільним майном багатоквартирного будинку.

ст.6

**Витребування документів
правоохоронними органами:
теорія та практика**

Побудова оптимальної правоохоронної та судової системи є актуальним питанням для будь-якої держави. Намагання знайти правильний баланс між повноваженнями правоохоронних органів і забезпеченням та охороною прав громадян відбувається постійно та в багато в чому залежить від суспільно-політичної ситуації в державі.

ст.10

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook - <http://www.facebook.com/pr.law.club>

• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

**Всеукраїнська науково-практична
конференція молодих вчених і аспірантів
«Вдосконалення правового регулювання
прав та основних свобод
людини і громадянина» та Всеукраїнська
наукова студентська конференція
«Законодавство України:
погляд молодих правників»**

стор. 2

Наші координатори

ЛОГВИНОВА Марія Володимирівна, СІЩУК Ліліана Василівна,
МИКИТИН Юрій Іванович, НЕЧИТАЙЛО Тетяна Олександрівна,
ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, ЗІНИЧ Любомир Васильович,
ШПІЛЯРЕВИЧ Вікторія Вікторівна, СХАБ-БУЧИНСЬКА
Тетяна Ярославівна, ГРИШКО Уляна Петрівна,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Жукевич Марія – 5 курс, Моначин Вікторія – 4 курс, Лазорко Ірина – 4 курс, Сікора
Вікторія – 4 курс, Харишин Марія – 2 курс, Яшан Вікторія – 2 курс.

**Всеукраїнська науково-практична конференція молодих вчених і аспірантів
«Вдосконалення правового регулювання
прав та основних свобод людини і громадянина»
та Всеукраїнська наукова студентська конференція
«Законодавство України: погляд молодих правників»**

27-28 квітня 2018 р. в Навчально-науковому юридичному інституті ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» відбулись традиційні щорічні наукові конференції: Всеукраїнська науково-практична конференція молодих вчених і аспірантів «Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадянина» та Всеукраїнська наукова студентська конференція «Законодавство України: погляд молодих правників».

27 квітня о 10:00 відбулось урочисте відкриття конференцій. З привітальним словом виступив заступник директора Навчально-наукового юридичного інституту, професор кафедри трудового, екологічного та аграрного права, доктор юридичних наук, доцент, Заслужений юрист України Вівчаренко Олег Антонович. Опісля цього розпочалося пленарне засідання, в межах якого доповідали:

- Матерняк Даріуш з темою «Правові підстави і нові рішення в сфері використання вогнепальної зброї у польському законодавстві»;
- Оперук Віталій Ігорович з проблематикою на тему: «Особливості протидії поширенню ситетичних наркотиків та психотропних речовин серед

молоді України»;

- Бубало Василь Михайлович з темою «Поняття юрисдикції, цивільна юрисдикція за цивільним процесуальним законодавством України»;
- Сікора Вікторія Євгенівна з доповіддю на тему: «Правові основи впровадження 3D-біопринтингу в Україні».

Враховуючи надзвичайну актуальність заявлених тем між учасниками конференцій точились палкі дискусії, що, однозначно, є показником високого професіоналізму як викладачів, так і студентів-учасників.

З 11 години розпочалась робота в секціях. В межах студентської конференції працювали наступні тематичні секції:

1. Приватне право; корпоративне право (модератор: Семків Віта Василівна);
2. Кримінально-правове забезпечення охорони суспільних відносин (модератор: Шпіляревич Вікторія Вікторівна);
3. Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право; трудове право та право соціального забезпечення (модератор: Кисилія Наталія Дмитрівна).

Хочемо висловити щиру вдячність всім учасникам конференцій за їхню плідну наукову роботу, цікаві доповіді та хороши настрої! Окрему подяку висловлюємо організаційному комітету конференції на чолі з директором Навчально-наукового юридичного інституту Валентиною Антонівною Васильєвою.

**Жукевич Марія,
ПР(м1)-03**

«Ігри розуму»

02. 04. 2018 р. команда профбюро Юридичного інституту вперше і успішно організувала «Ігри розуму» - інтелектуальний захід, в якому команди мали пройти 9 турів, в кожному з яких були закладені відео-, фото, аудіо-питання, анаграми тощо.

Переможцем у затятій битві стала команда «Оливки», яка була нагороджена призами від спонсорів і грамотою.

Дякуємо всім за участь, чекаємо на наступній грі!

Юридичний Центр - це професійне об'єднання адвокатів, засноване з метою захисту прав громадян та підприємців як в Україні, так і за кордоном. Головною метою Юридичного Центру є висока фаховість надання правових послуг, що досягається шляхом індивідуальної спеціалізації юристів.

Ми пропонуємо гнучкі форми надання правової допомоги - індивідуальні консультації, представництво по справах за окремими дорученнями та абонентське обслуговування бізнес-структур і професійних об'єднань.

Наша сторінка в Інтернеті: www.lawcentre.com.ua

Адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Страчених, 3

Телефон/факс: (0342)505675

e-mail: law.centre@yahoo.com

З 11 по 13 квітня 2018 року на базі Запорізького національного університету проходив II тур Всеукраїнської олімпіади з правознавства, в якій змагалося 140 осіб із 49 вищих навчальних закладів з усіх куточків України.

Від Навчально-наукового юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» виступила команда у складі студенток 4 курсу – Мельничук Галини, Джуглі Уляни та Сікори Вікторії на чолі з Лесею Степанівною Кульчак.

Учасники пройшли два тури – командний та індивідуальний, сумарно давши відповіді на 300 тестових запитань, що охоплювали 18 навчальних дисциплін. У командному турі наша команда виборола II призове місце, а також за результатами цього туру троє наших студентів пройшли в індивідуальний тур, у якому Галина Мельничук здобула III призове місце.

Незважаючи на далеченьку дорогу та організаційні труднощі, ми отримали багато досвіду, ще більше емоцій та незабутніх вражень)

Наша команда відзначалася традиційною особливою колоритністю. Зокрема, коли на нагородження прийшли у вишиванках (декілька людей фотографувалося з нами). Впродовж олімпіади було два основних моменти, від яких ми були «на сьомому небі» від щастя:

1. призові місця (а ще тут особливо веселим був дзвінок Лесі Степанівни: спочатку налякала до

півсмерті, а потім повідомила про наше II місце)))

2. наступний момент, який ще раз підтвердив, що наша Alma-mater - особлива, наші викладачі – найкращі, студенти - найрозумніші, а Івано-Франківськ – тепле місто, яке радо вітає усіх гостей! Так, викладач одного з Харківських ВНЗ сказала наступне: «Та той Франківськ - ви рвете всіх і всюди!»))) Ще вона відзначила високий рівень організації різних заходів та олімпіад, які проводились у нас, надзвичайно приємними словами описала наших викладачів та гостинність івано-франківців.

На завершення я просто зобов'язана сказати, що пишаюся своєю Alma-mater! Безмежно люблю Івано-Франківськ! Дуже рада, що маю можливість навчатись саме тут. Також дякую Мельничук Галині та Джуглі Уляні, які розділили зі мною цілодобову місячну підготовку, підтримували один одного та змогли разом «порвати» всіх))) Окрема подяка Лесі Степанівній - це дійсно людина, яка нас скерувала, відстояла наші інтереси і задала бойовий дух. Дякуємо усім викладачам, які вкладали у нас свої знання протягом чотирьох років та Юрію Івановичу Микитину, який повірив у нас та надав унікальну можливість представити наш ВНЗ. Нехай десятирічна традиція перемог Навчально-наукового юридичного інституту продовжується і надалі!

Сікора Вікторія,
студентка 4 курсу

Moris Group – це юридична компанія, що надає комплексні кваліфіковані послуги в галузі українського та міжнародного права.

Представництво в Івано-Франківську
Україна, 76000, м. Івано-Франківськ
вул. Чорновола, 23
тел.: (0342) 77-73-78

Головний офіс у м. Києві
Україна, 01010, м. Київ
вул. Московська, 8-6
тел.: (044) 359-03-05; (044) 359-03-6

1. Що спонукало Вас обрати професію викладача?

Насправді, це скоріше професія викладача обрала мене, ніж я її) Ще проходячи практику на магістратурі мала можливість прочитати лекцію для молодших курсів і зрозуміла, що більше такого досвіду не хочу. Пройшло декілька років, впродовж яких я шукала «свою» галузь права. Повернувшись з навчання в Ризі, я ще до кінця не розуміла, де саме я себе хочу бачити. Але від практики в нашому загальноприйнятому розумінні я вирішила відмовитись. І тут в 2013 році мені випала нагода дубля №2 прочитати лекцію, і так все закрутилось.

2. Чи не розчарувались Ви в обраній професії?

Якщо брати в цілому професію юриста, а не просто викладача, то я ще будучи дуже маленькою мріяла бути суддею. Я завжди знала, в яку сферу я піду. Насправді все, чим я займалась і продовжую займатись, на сьогодні має занадто багато підводних каменів, «але», та демотивації. Мабуть, мені не дає розчаровуватись мій характер холерика, а також поєднання декількох взагалі неподібних між собою активностей в сфері юриспруденції.

3. Розкажіть, будь ласка, пару слів про Ваше стажування в Комітеті ВРУ з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією.

Стажування я проходила з листопада 2010 року по липень 2011 року. Якщо бути об'єктивною – то це не найкращий вид роботи, яку мені доводилось

виконувати)) Коли ми прийшли на стажування на орієнтаційний тиждень, тодішня керівниця програми нам сказала, що в ВРУ працюють без збоїв тільки ліфти. Мій Комітет був досить специфічним, адже якраз в той час проходили зміни голови, і тому фактично діяльності адекватної не було. Окрім того, Секретаріат Комітету запровадив негласне правило, що до серйозної роботи інтернів не допускати. Але тим не менше я отримала взагалі найцінніше, що може отримати людина – контакти. Люди, з якими ми 10 місяців проходили стажування в ВРУ – на сьогодні мої дуже хороші друзі. Деякі з них залишилися працювати в законодавчій сфері, деякі перейшли в виконавчу. Це дає мені надзвичайно широке поле для спільних проектів з ними.

4. Скажіть, будь ласка, в чому суть роботи міжнародної компанії «RED-on-Line», якій Ви надаєте консультації?

До роботи компанії я долучилась в липні 2012 року в якості спеціаліста в сфері дотримання клієнтами законодавства в сфері охорони довкілля та безпеки на виробництві (EHS). Сама компанія (місцезнаходження якої Париж, Франція) займається консалтинговою роботою саме в цих сферах (деякі країни ще забезпечують відповідальність в сфері харчової безпеки). Робота полягає в спілкуванні з клієнтами (серед яких найвідоміші світові підприємства, агрохолдинги, будівельні компанії, корпорації), їх консультуванні щодо законодавства конкретної країни, в якій розміщені їх представництва.

5. Яку мету Ви ставили перед собою на початку своєї діяльності і чи вважаєте, що Ви її досягли? Які подальші цілі Ви ставите перед собою у своїй професійній діяльності?

Буду відверта – я єдиний раз в житті ставила собі ціль. І через негласну політику я не змогла добитись цієї цілі. Тому зараз я уникаю будь-яких довгострокових плануваль, тому що дуже часто для їх досягнення власних сил недостатньо, а присутній людський фактор. Як мінімум – хочу продовжувати займатись тим, чим займаюсь.

6. З якими проблемами стикаєтесь у процесі Вашої діяльності?

Якщо говорити про викладацьку діяльність, то скоріше за все з «аморфністю», відсутністю мотивації в студентів. Можливо деколи з складністю впровадити те, чому мене навчили в Ризі та Норвегії. Більшість проблем такі ж самі, як і в моїх колег.

7. Як полюбляєте проводити вільний від роботи час?

Чесно кажучи не знаю, що таке вільний час) Насправді, якщо грамотно побудувати свій графік – то можна і для себе годинку-дві в день виділити. Але студенти мене заразили такою хворобою – як «все робити в день перед дедлайном». Я обожаю гори – за останні два роки в моєму активі Карпати, гори Кавказу, Норвегії та Польщі. Я не можу прожити місяця без подорожі кудись – потягом, літаком чи машиною. Саме там я найбільше читаю. Найчастіше такі мандрівки в мене поєднані з проектами, тренінгами чи різними заходами – тому вдається прекрасно комбінувати вільний час і роботу. Зараз в мене в житті постійно присутній спорт – мінімум 3 рази на тиждень обов'язково мене можна знайти в тренажерному залі.

8. Можливо Ви зараз працюєте над якимось дослідженням або готуєте публікації, можете сказати декілька слів?

Останнє дослідження, в якому я брала участь – це була колективна монографія кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права в сфері використання ядерної зброї. Взагалі, право збройних конфліктів є моєю найулюбленішою галуззю міжнародного права. Тому всі свої напрацювання я намагаюся

здійснювати в даній сфері. На даний момент я займаюсь дослідженням ролі жінок-миротворців в місіях ООН.

9. Що можете побажати нашим студентам?

Життя – це найкращий вчитель. Одного разу дуже талановитий тренер сказав «Каждый человек, осознано или неосознанно, всегда делает то, что ему выгодно». Якщо ви не підготувались, або вирішили не йти на пару – бо хочете поспати і т.д. – вам це вигідно. Але запам'ятайте одне – все одно рано чи пізно прийдеться самому то все доганяти. І цей процес не дуже приємний.

Якщо все таки щось позитивніше – то кайфуйте від того, що ви робите, намагайтесь не упускати жодної можливості, яка вам дається, працюйте над своїм ім'ям і репутацією, над своїм резюме – воно все потім буде працювати на вас. Подорожуйте, заводьте контакти, знайомтесь з людьми, спілкуйтесь, вчіть мови – ваше місто/район/область нікуди не пропадуть, якщо ви хоча б раз в місяць будете кудись їздити. Розвивайтесь,кладайте в себе все – час, гроші, зусилля. З начитаною, думаючою та аналізуючою людиною набагато простіше не тільки спілкуватись, але й «гори звертати».

Розмовляла Оксана Стратій

**ЛАБОРАТОРІЯ КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА
НДІ ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА
ІМ. АКАДЕМІКА Ф. Г. БУРЧАКА НАПРН УКРАЇНИ**

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПРН України, створена та діє на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, пропонує надання роз'яснень та консультацій щодо тлумачення і застосування нормативних положень корпоративного законодавства, а саме з приводу: реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших юридичних осіб; реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів учасників (акціонерів) господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав та ін.

Лабораторія корпоративного права спрямовує свою діяльність на підготовку науково-правових експертних висновків з приводу корпоративних документів товариства (уставний договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи об'єктів на відповідність нормам корпоративного законодавства (наприклад, щодо укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав та ін.).

Наша сторінка у соціальній мережі Facebook – <http://www.facebook.com/prava.lab>. Адреса: вул. Шевченка, 44 а, контактний телефон - 0991921831.

Юридична фірма «Процик та Партнери» здійснює господарську діяльність у сфері надання юридичних послуг з 1994 року та спеціалізується на юридичному супроводженні бізнесу в Україні.

В складі компанії працюють кваліфіковані спеціалісти, які мають ґрунтовну підготовку в різних галузях права та значний досвід практичної юридичної діяльності, завдяки чому сприяють процвітанню бізнесу наших клієнтів.

Контакти: Україна, 01034,

м. Київ вул. Ірининська, 5/24, оф. 94

Тел: (044) 235 66 55

E-mail: spartners@spartners.com.ua

АКТУАЛЬНИЙ КОМЕНТАР

Здійснення управління багатоквартирним будинком управителем

Відповідно до п.8 ч.1. ст.1 Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку» управління багатоквартирним будинком – це вчинення співвласниками багатоквартирного будинку дій щодо реалізації прав та виконання обов'язків співвласників, пов'язаних з володінням, користуванням і розпорядженням спільним майном багатоквартирного будинку. Статтею 9 даного Закону передбачаються наступні форми управління багатоквартирного будинку – управління багатоквартирним будинком може здійснюватися співвласникам самотійно; за рішенням співвласників усі або частина функцій з управління багатоквартирним будинком можуть передаватися управителю; за рішенням співвласників багатоквартирного будинку може створюватися об'єднання співвласників багатоквартирного будинку (асоціація ОСББ).

Згідно ст.1 Закону України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» та ст.1 Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку» співвласник багатоквартирного будинку – це власник квартири або нежитлового приміщення у багатоквартирному будинку.

Усі рішення щодо управління багатоквартирним будинком приймаються на зборах співвласників та оформляються протоколом. До повноважень зборів співвласників належить прийняття рішень з усіх питань управління багатоквартирним будинком, у тому числі про розпорядження спільним майном

багатоквартирного будинку, встановлення, зміну та скасування обмежень щодо користування ним; визначення управителя та його відкликання, затвердження та зміну умов договору з управителем; обрання уповноваженої особи (осіб) співвласників під час укладання, внесення змін та розірвання договору з управителем, здійснення контролю за його виконанням; визначення повноважень управителя щодо управління багатоквартирним

будинком; проведення поточного і капітального ремонтів, реконструкції, реставрації, технічного переоснащення спільного майна багатоквартирного будинку та визначення підрядників для виконання таких робіт; визначення дати та місця проведення наступних зборів співвласників; визначення переліку та розміру витрат на управління багатоквартирним будинком тощо.

Згідно п.7 ч.1 ст.1 вказаного закону - управитель багатоквартирного будинку (далі - управитель) - фізична особа - підприємець або юридична особа - суб'єкт підприємницької діяльності, яка за договором із співвласниками забезпечує належне утримання та ремонт спільного майна багатоквартирного будинку й прибудинкової

території та належні умови проживання й задоволення господарсько-побутових потреб.

Управління багатоквартирним будинком управителем здійснюється на підставі договору про надання послуг з управління багатоквартирним будинком. Вартість послуг з управління багатоквартирним будинком визначається за згодою сторін та зазначається у договорі з управителем.

Умови договору про надання послуг з управління багатоквартирним будинком повинні відповідати умовам Типового договору, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Постановою Кабінету Міністрів України від 20.05.2009 року № 484 було затверджено Типовий договір про надання послуг з управління будинком, спорудою, житловим комплексом або комплексом будинків і споруд. Зазначена постанова на сьогоднішній день є чинною, а отже, підлягає застосуванню в частині, що не суперечить чинній редакції Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку». Водночас не можна виключати прийняття Кабінетом Міністрів України нового підзаконного акта на виконання ч.6 ст.11 зазначеного Закону. Отже, співвласникам, які приймуть рішення укласти договір з управителем, слід обов'язково пересвідчитись у чинності вказаної постанови безпосередньо на дату укладання договору, а також у відповідності положень Типового договору актуальній редакції Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку».

Істотними умовами договору про надання послуг з управління багатоквартирним будинком є: перелік послуг (тобто предмет договору); права і обов'язки сторін; ціна на послуги; строк дії договору.

За договором про надання послуг з управління багатоквартирним будинком управитель зобов'язується надавати замовникові послуги з управління будинком, спорудою, житловим комплексом або комплексом будинків і споруд та об'єктів благоустрою, що розташовані на прибудинкових територіях, для забезпечення його сталого функціонування відповідно до цільового призначення, збереження його споживчих властивостей та організації забезпечення потреби власників, співвласників, наймачів, орендарів окремих житлових і нежитлових приміщень у своєчасному отриманні житлово-комунальних послуг відповідної якості, а замовник надає право управителю відраховувати належну йому плату від загальної суми оплати за житлово-комунальні послуги, а також відшкодовувати здійснені ним необхідні витрати, пов'язані з управлінням об'єктом, у разі, коли управитель отримав на такі витрати письмову згоду замовника.

Щодо ціни на послуги, як істотної умови зазначеного вище договору, то сторони договору погоджують таку ціну, а замовник сплачує за надані управителем послуги щомісяця додатково до встановленого тарифу на житлово-комунальні послуги. Вартість послуги управителя може бути змінена шляхом укладення відповідного договору у разі високоякісного надання послуги з управління об'єктом, вжиття дієвих заходів з енергоз-

береження та виконання інших заходів щодо поліпшення споживчих властивостей об'єкта, а також в інший спосіб за домовленістю сторін. Вартість та порядок оплати додаткових послуг управителя визначається за погодженням сторін та оформляється додатковими договорами, який є невід'ємною частиною даного договору.

Примірний перелік прав та обов'язків сторін за договором про надання послуг з управління багатоквартирним будинком визначається Типовим договором про надання послуг з управління будинком, спорудою, житловим комплексом або комплексом будинків і споруд. До таких прав та обов'язків належать, зокрема: замовник зобов'язаний передати протягом місяця після укладення такого договору об'єкт в управління та необхідну достовірну документацію в повному обсязі з оформленим актом прийняття-передачі об'єкта в управління з управління (з балансу) згідно з актом прийняття-передачі об'єкта, що є обов'язковим додатком до договору про надання послуг з управління багатоквартирним будинком; письмово попередити управителя про те, що об'єкт обтяжений заставою (у разі коли в управління передається заставлений об'єкт) та (або) сервітутом; погоджувати річні фінансовий, господарський та перспективний плани управителя протягом одного місяця з моменту по-

дання або внесення пропозицій щодо їх коригування; подавати управителю в разі незгоди з обсягами та очікуваною вартістю фінансування окремих заходів обґрунтовані письмові вказівки щодо коригування фінансового, господарського та перспективного планів; не втручатися у фінансову та господарську діяльність, що провадиться управителем згідно з погодженими планами; погоджувати протягом трьох робочих днів з дати подання управителем укладений між управителем та підрядником договір про виконання робіт з капітального ремонту об'єкта, а також підтверджені документи про фактичне виконання робіт згідно із зазначеним договором або подавати обґрунтовану письмову відмову; брати участь у розгляді спорів між управителем та виробниками (виконавцями) житлово-комунальних послуг, власниками (співвласниками), орендарями, наймачами житлових і нежитлових приміщень об'єкта; про ініціювання внесення змін до договору або його розірвання письмово повідомляти управителя не пізніше ніж за один місяць до запропонованої дати.

Щодо прав, то замовник має право: вимагати повернення майна об'єкта після закінчення дії договору, крім об'єкта, відчуженого за його згодою; у разі виникнення претензій до управителя подавати їх у письмовій формі протягом десяти робочих днів від дати виникнення, а також одержувати від управителя повну та достовірну інформацію про управління об'єктом; перевіряти наявність та правильність ведення управителем документації, передбаченої правилами управління будинком, спорудою, житловим комплексом або комплексом будинків і споруд;

у разі виявлення недоліків повертати на доопрацювання управителю фінансовий, господарський та перспективний плани; здійснювати контроль за якістю надання управителем послуг з управління об'єктом; вносити управителю пропозиції щодо надання послуг, виконання робіт та здійснення заходів, зокрема з енергозбереження, що не передбачені цим договором та рішеннями органу місцевого самоврядування; подавати пропозиції щодо внесення змін до цього договору; ініціювати розірвання цього договору у випадках та на умовах, що передбачені в ньому.

Управитель, в свою чергу, зобов'язаний: прийняти протягом місяця об'єкт в управління та необхідну достовірну документацію в повному обсязі з оформленням акта прийняття-передачі об'єкта; надавати послуги відповідно до вимог правил управління будинком, у тому числі: а) планувати заходи щодо збереження і сталого функціонування об'єкта та організовувати надання його мешканцям житлово-комунальних послуг відповідно до стандартів, нормативів, норм, порядків і правил; б) вести передбачену законодавством звітність, а також технічну документацію щодо стану об'єкта; в) забезпечувати належну експлуатацію та утримання об'єкта відповідно до його цільового призначення і здійснювати контроль за технічним станом інженерного обладнання будинків, квартир та приміщень такого об'єкта; г) вживати в установлений законодавством строк заходів до ліквідації аварійних ситуацій та усунення порушень якості послуг; д) забезпечувати своєчасну підготовку об'єкта та його технічного обладнання до експлуатації в осінньо-

зимовий період; е) надавати необхідну інформацію мешканцям об'єкта, а також власникам (співвласникам) окремого приміщення, які в ньому не проживають, та реєструвати їх звернення в установленому законодавством порядку в разі виникнення аварії або тимчасового припинення надання послуги, передбаченої цим договором; є) розглядати у визначений законодавством строк претензії та скарги мешканців об'єкта, а також власників (співвласників) окремих приміщень об'єкта, які в ньому не проживають, і проводити відповідний перерахунок розміру плати за житлово-комунальні послуги в разі їх ненадання, надання не в повному обсязі або зниження якості.

Вести облік вимог (претензій) споживачів у зв'язку з порушенням порядку надання житлово-комунальних послуг, зміною їх споживчих властивостей та перевищенням строків проведення аварійно відновлювальних робіт; ж) вживати заходів для енергозбереження відповідно до погодженого із замовником плану; відокремити об'єкт, переданий в управління згідно з актом прийняття-передачі, від власного майна, а також від іншого майна замовника шляхом ведення самостійного обліку; здійснювати управління майном безпосередньо, а також укласти договори із співвиконавцями на виконання окремих видів робіт; у разі вчинення будь-якого правочину щодо об'єкта повідомляти осіб, учасників такого правочину про те, що він є управителем, а не власником майна; подавати замовникові у повному обсязі достовірну інформацію про управління об'єктом протягом місяця з моменту отримання відповідного запиту; планувати та провадити

діяльність з управління об'єктом відповідно до стандартів, нормативів, норм, порядків і правил; письмово попереджувати замовника про наслідки невжиття або зволікання із вжиттям окремих заходів; вести та зберігати документацію, передбачену правилами управління будинком; проводити огляд основних конструктивних елементів будинків і споруд об'єкта, за результатами якого складати відповідні акти та забезпечувати проведення профілактичних, поточних, капітальних та аварійних ремонтів згідно із стандартами, нормативами, нормами, порядками, правилами, вимогами щодо строків та регламентами; укласти договори про надання житлово-комунальних послуг мешканцям об'єкта в установленому законодавством порядку, здійснювати контроль за своєчасним наданням зазначених послуг відповідної якості, проводити перерахунок розміру плати за житлово-комунальні послуги у разі їх ненадання або надання не в повному обсязі; вести для кожного об'єкта окремий банківський рахунок, передбачений правилами управління будинком; сплачувати вартість виконаних робіт з капітального ремонту об'єкта за умови погодження із замовником договору про виконання таких робіт, укладеного між управителем та підрядником, а також за наявності підтвердних документів; надавати мешканцям об'єкта в установленому законодавством порядку необхідну інформацію про перелік житлово-комунальних послуг, їх вартість, загальну вартість місячного платежу, структуру цін (тарифів), норми споживання, режим надання послуг та їх споживчі властивості; подавати щороку до 1 квітня замовникові

письмовий звіт про результати своєї діяльності та стан виконання фінансового, господарського та перспективного планів.

Управитель має право: від свого імені вчиняти щодо об'єкта правочини, необхідні для дотримання правил управління будинком, з урахуванням обмежень, установлених цим договором; вимагати протягом дії цього договору усунення порушень своїх прав на управління об'єктом від третіх осіб, зокрема пред'являти позов про витребування майна з чужого незаконного володіння або усунення порушень своїх прав; доручати за письмовою згодою замовника повіреній особі вчиняти від свого імені дії, необхідні для управління об'єктом.

Управитель несе відповідальність за дії обраної ним повіреної особи; отримувати від замовника у повному обсязі достовірну документацію відповідно до правил управління будинком, а також обґрунтовані письмові вказівки щодо коригування фінансових, господарських, перспективних планів, невжиття або відстрочення вжиття окремих заходів; визначати виконавців окремих житлово-комунальних послуг, укладати в установленому законодавством порядку договори з виробниками, виконавцями, мешканцями об'єкта і контролювати виконання умов таких договорів; вносити замовникові пропозиції щодо надання додаткових послуг, виконання робіт та здійснення заходів, зокрема з енергозбереження, що не передбачені цим договором, та укладати відповідні договори; отримувати на поточний банківський рахунок плату від мешканців об'єкта за надані житлово-комунальні послуги; отримувати плату за виконання своїх

обов'язків, а також кошти для відшкодування здійснених ним витрат з управління об'єктом за умови отримання відповідної письмової згоди замовника; доступу в приміщення об'єкта з метою ліквідації аварій, усунення неполадок санітарно-технічного та інженерного обладнання, його встановлення і заміни, проведення технічних та профілактичних оглядів у визначеному законом порядку.

Окрім того, замовник має право здійснювати контроль за якістю наданої послуги та ефективністю управління об'єктом шляхом проведення спеціальною контрольною комісією обстеження його технічного стану та опитування (анкетування) мешканців об'єкта, а також власників (співвласників) окремих приміщень об'єкта, які в ньому не проживають, щодо якості надання управителем послуг; має право висунути претензії до низької якості послуг з управління об'єктом унаслідок вчинення непрофесійних або недбалих дій (бездіяльності) управителя, що оформлюються у вигляді звернення та підписується співвласниками будинку.

У разі встановлення спеціальною контрольною комісією факту погіршення технічного стану об'єкта внаслідок низької якості надання послуг з управління об'єктом (визнання підсумкової оцінки діяльності управителя незадовільною за результатами проведення опитування (анкетування) мешканців, співвласників будинку, управитель сплачує замовникові штраф у відсотковому розмірі, який вираховується від розмірі річної вартості наданих послуг згідно з (прописом) актом-претензією, що висувається замовником.

Даний перелік прав та обов'язків сторін договору про надання послуг з управління багатоквартирним будинком не є вичерпний, і за бажанням сторін такого договору може бути розширений.

Відповідно до ч.ч.5,6 ст.11 Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку» якщо зборами співвласників прийнято рішення про укладення договору про надання послуг з управління багатоквартирним будинком, такий договір (зміни до нього) підписується співвласником (співвласниками), уповноваженим (уповноваженими) на це рішенням зборів співвласників. Даний договір підписується на умовах, затверджених зборами співвласників, та є обов'язковим для виконання всіма співвласниками.

Управитель протягом одного місяця після підписання з ним договору про надання послуг з управління багатоквартирним будинком (змін до нього) зобов'язаний надати або надіслати рекомендованим листом кожному співвласнику примірник такого договору (змін до нього) з підписом управителя.

Договір з управителем укладається строком на один рік. Якщо за один місяць до закінчення зазначеного строку жодна із сторін не повідомить письмово іншу сторону про відмову від договору, договір вважається продовженим на наступний однорічний строк.

*Стефанишин Н. М.,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри цивільного права
Навчально-наукового юридичного
інституту ДВНЗ «Прикарпатський
національний університет
імені Василя Стефаника»*

ПРОБЛЕМИ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ

Витребування документів правоохоронними органами: теорія та практика

Побудова оптимальної правоохоронної та судової системи є актуальним питанням для будь-якої держави. Намагання знайти правильний баланс між повноваженнями правоохоронних органів і забезпеченням та охороною прав громадян відбувається постійно та багато в чому залежить від суспільно-політичної ситуації в державі. Для України знаходження такого балансу є вкрай актуальним, а законодавець в процесі реформування повинен знайти найбільш дієві рішення, опираючись в тому числі і на європейську практику. З прийняттям нового Кримінального процесуального кодексу України в процедурі досудового розслідування з'явилася нова процесуальна дія – тимчасовий доступ до речей та документів, з допомогою якої можна ознайомитися та отримати певні письмові чи речові докази. Здавалося б все врегульовано та визначено, однак на практиці правоохоронні органи намагаються обійти визначену КПК України процедуру та в інший спосіб отримати доступ до інформації та її джерел. Проявляється це у надісланні на адресу фізичних чи юридичних осіб листів-запитів про зобов'язання надати пояснення, інформацію та витребування копій документів з тих чи інших питань за межами кримінальних проваджень та без дотримання визначеної законодавством процедури.

Розглянемо правові аспекти отримання тимчасового доступу до речей та документів та обґрунтованість таких запитів про витребування документів. Так, відповідно до статті 19

Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Згідно з ч. 1 ст. 8 Закону України «Про Національну поліцію», Національна поліція діє виключно на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України. Відповідно до ч. 1 ст. 9 КПК України під час кримінального провадження суд, слідчий суддя, прокурор, керівник органу досудового розслідування, слідчий,

інші службові особи органів державної влади зобов'язані неухильно додержуватися вимог Конституції України, цього Кодексу, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства.

Відповідно до ч. 2 та ч. 3 ст. 214 КПК України досудове розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, а здійснення досудового розслідування до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається.

Порядок внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань регламентовано Положенням про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань, затвердженого наказом Генеральної прокуратури України від 06.04.2016 р. № 139.

Процедура надання копій документів регламентована главою 15 КПК України «Тимчасовий доступ до речей та документів». Відповідно до ч. 1 ст. 159 КПК України тимчасовий доступ до речей і документів полягає у наданні стороні кримінального провадження особою, у володінні якої знаходяться такі речі і документи, можливості ознайомитися з ними, зробити їх копії та вилучити їх (здійснити їх виїмку). При цьому ч. 2 ст. 159 КПК України визначено, що «тимчасовий доступ до речей і документів здійснюється на підставі ухвали слідчого судді, суду. Тобто право витребувати документи (отримувати тимчасовий доступ до речей і документів) реалізується винятково на підставі ухвали слідчого судді, суду.

Ст. 84 КПК України встановлено, що доказами в кримінальному провадженні є фактичні дані, отримані у передбаченому цим Кодексом порядку, на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню. Процесуальними джерелами доказів є показання, речові докази, документи, висновки експертів. У відповідності до ч. 2 ст. 93 КПК України сторона обвинувачення здійснює збирання доказів шляхом

проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок, проведення інших процесуальних дій, передбачених цим кодексом.

Тобто, право витребувати документи (отримувати тимчасовий доступ до речей і документів) реалізується винятково на підставі ухвали слідчого судді, суду. Оскільки кримінальним процесуальним законодавством України визначено виключно вищезазначений порядок отримання доказів при проведенні досудового розслідування, витребування документів у спосіб, що не

передбачений законодавством, є порушення прав громадянина, а докази, здобуті з порушенням не можуть братися до уваги судом при прийнятті рішень.

Петечел Олексій Юрійович
координатор Прикарпатського
центру законодавчих ініціатив,
доцент кафедри
кримінального права ННЮІ
ПНУ ім. В.Стефаника

МОЛОДИЙ НАУКОВЕЦЬ

Щодо порядку державної реєстрації речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності у зв'язку з їх розмежуванням

Статтею 13 Конституції України визначено, що земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу. Одними з основних принципів земельного законодавства є принцип забезпечення рівності права власності на землю громадян, юридичних осіб, територіальних громад та держави. Правовий статус суб'єктів права земельної власності, звичайно, різниться, зокрема, щодо підстав і порядку набуття права власності, режиму його реалізації тощо. Однак проявом принципу забезпечення рівності права власності на землю різних суб'єктів є саме чітко регламентована процедура державної реєстрації речових прав на земельні ділянки, в тому числі державної та комунальної власності. У зв'язку з цим, важливо акцентувати увагу на актуальній проблемі, що стосується розмежування земель державної та комунальної власності, їх державної реєстрації, прав на них.

Пунктом 12 Перехідних положень Земельного кодексу України (на сьогодні втратив чинність) передбачалось, що до розмежування земель державної та комунальної власності повноваження щодо розпорядження землями (крім земель, пере-

даних у приватну власність) в межах населених пунктів здійснюють

відповідні сільські, селищні, міські ради, а за межами населених пунктів - відповідні органи виконавчої влади. Проте, навіть наявність цієї норми не вирішувало проблем розпорядження земельними ділянками, які існують на практиці. Зі змісту наведеного положення Земельного кодексу України можна зробити висновок, що основою для розпорядження землями в межах населених пунктів відповідними радами чи органами виконавчої влади є, власне, чітке визначення меж адміністративно-територіальних одиниць. За даними Національного інституту стратегічних досліджень, в Україні налічується 29,8 тис. населених пунктів. Станом на 1 січня 2016 р. встановлено межі лише у 16 738 населених пунктах, що становить 56 % від їх загальної кількості. Найнижчі показники з даного виду робіт - у Харківській, Черкаській,

Львівській, Тернопільській областях. Це негативно впливає на здійснення органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування повноважень у сфері земельних правовідносин, сприяє виникненню земельних правопорушень, оскільки при відсутності чіткого визначення меж адміністративно-територіальних одиниць на практиці виникають проблеми, пов'язані з тим, який саме орган має розпоряджатися відповідними земельними ділянками. Другим проблемним аспектом є фіксація прав на ті чи інші земельні ділянки, що є потенційно власністю громади чи держави.

Законом України «Про розмежування земель державної та комунальної власності» від 05.02.2004 року № 1757-IV (нині не чинний) було визначено повноваження органів державної влади та місцевого самоврядування з цих питань, порядок розмежування земель державної та комунальної власності, однак в дуже ускладненому організаційно-процедурному варіанті.

Аналіз матеріалів судової практики з питань розмежування державних та комунальних земель і здійснення повноважень державних органів влади та органів місцевого самоврядування щодо них, свідчить про неоднакове тлума

чення означених проблем як органами державної влади та місцевого самоврядування, так і судовими органами.

Враховуючи існуючі колізії, Верховною Радою України прийнятий Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності» від 06.09.2012 року, яким визнано, що з 01.01.2013 року втратив чинність Закон України від 05.02.2004 року «Про розмежування земель державної та комунальної власності».

Головне нововведення - на сьогодні не треба розробляти проекти землеустрою щодо розмежування земель державної та комунальної власності, як було за Законом 2004 року. Всі землі вважаються «автоматично» розмежованими, в «силу закону», визначено їх перелік. Однак, такі нововведення викликають ряд питань: чи можна вважати розмежованими землі, якщо конкретні суб'єкти не зафіксували своє право власності? Невідомо, коли територіальна громада в особі органів самоврядування та держава в особі відповідних органів влади досягнуть згоди, виконають необхідні землепорядні роботи і виділять земельні ділянки в натурі, на місцевості. Ймовірно, вирішення цих питань може тривати довго.

У зв'язку із цим, 16 червня 2013 року набрав чинності Закон України від 14 травня 2013 року № 233-VII «Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення порядку державної реєстрації речових прав на земельні

ділянки державної та комунальної власності у зв'язку з їх розмежуванням», згідно з яким визначаються особливості державної реєстрації речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності. Органи виконавчої влади та місцевого самоврядування можуть приймати рішення про передачу земельних ділянок у власність або користування без державної реєстрації своїх прав на них.

Реєстрацію похідних речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності (постійного користування, оренди, користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзису) тощо) можна здійснювати не після державної реєстрації права власності держави або територіальної громади на ці земельні ділянки, як це вимагалося частиною 2 статті 4 Закону «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (в редакції 2010 року), а на умовах статті 4-1, якою доповнено цей закон.

Державна реєстрація права держави чи територіальної громади на земельні ділянки, сформовані із земель державної чи комунальної власності, здійснюватиметься одночасно з державною реєстрацією похідного речового права на такі ділянки, наприклад права оренди. При поновленні або внесенні змін до раніше укладених договорів про користування земельними ділянками, право держави чи територіальної громади на які не було зареєстровано, державна реєстрація права власності

здійснюється одночасно з державною реєстрацією права користування та інших відповідних прав. Документом вносяться зміни до Законів «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», «Про Державний земельний кадастр» та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності».

Таким чином, розглянуті законодавчі зміни надають можливість оптимально врегулювати питання державної реєстрації речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності, які передаються у власність, користування, в тому числі на умовах оренди, а також поновлення раніше укладених договорів оренди земельних ділянок; спростити та пришвидшити процедури передачі земельних ділянок державної або комунальної власності у власність або користування громадянам, юридичним особам; сприятимуть зменшенню фінансового навантаження на Державний бюджет України та відповідні місцеві бюджети. Такий законодавчий підхід розглядається і як фактор покращення інвестиційного клімату країни в сфері земельних правовідносин.

*Скрипник Юлія
студентка магістратури, НН
Юридичний інститут
Науковий керівник:
к.ю.н., доц. Мороз Г.В.*

ПРИМУСОВІ ДЕПОРТАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ НАЦИСТСЬКИМ ТА БІЛЬШОВИЦЬКИМ ТОТАЛІТАРНИМ РЕЖИМАМИ в 40-ві – поч. 50-х рр ХХ ст.: ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

У процесі розбудови нового демократичного суспільства зростає актуальність осмислення національного минулого, того важкого й неоднозначного шляху, який пройшла Україна протягом своєї історії. Важливою складовою цього шляху є Друга світова війна як один із найскладніших, найтрагічніших і водночас найгероїчніших періодів історії України. Багато її епізодів, зокрема, й ті, що стосуються українського народу, довгий час за-

мовчувалися й фальсифікувалися радянською владою. Питання оstarбайтерів, як складової частини нацистського «нового порядку» в окупованій Україні, а також примусові депортації українців більшовицьким тоталітарним режимом в роки війни набувають значимості в окремому вивченні.

Окупаційний режим, встановлений німецькими військами на території України, реалізовувався в особливо жорстокій формі.

Його здійснювали і таємна поліція (гестапо), і служба безпеки (СД), і спеціальні війська, насамперед з числа есесівців. Окупанти швидко налагодили систему пограбування України, створили систему потужної експлуатації українського народу, нещадно грабували села, наклавши на їх мешканців 12 видів різних податків. Під страхом суворой кари запроваджувалась обов'язкова трудова повинність. Керівник рейхкомісаріату «Україна» Еріх Кох

заявив своїм підлеглим: «Наше завдання полягає в тому, щоб вилучити з України все, до чого дійдуть наші руки, і в цьому ми не звертаємо жодної уваги на почуття українців чи на права власності».

Нацистські окупанти встановлювали в Україні свої порядки терором, насильством, масовим пограбуванням і знищенням усіх, хто підозрювався у нелояльності до німецької влади. У життя втілювався розроблений Гітлером ще до війни план нещадної експлуатації України, який став частиною генерального плану "Ост".

Передбачалося знищити та депортувати в Сибір 31 млн. населення Польщі та Західної частини СРСР і переселити сюди 10 млн. німців. З лютого 1942 р. розпочалося примусове вивезення української молоді на роботи до Німеччини як оstarбайтерів. Загалом було вивезено 2 млн. молодих громадян України, чимало з яких загинули на чужині, втратили здоров'я, в кращому випадку залишилися на заході.

Кінець Другої світової війни й здобуття перемоги над нацизмом для українського народу було пов'язано подальшим терором з боку сталінського тоталітаризму. Насильницькі методи управління сільським господарством, безправне соціальне становище українських селян, систематичний грабунок радянською державою призвели до чергового за часів сталінського режиму масового голодомору в Україні 1946-1947 рр., що знову забрав сотні тисяч (за деякими свідченнями ця цифра перевищує мільйон жертв українських хліборобів).

Останні роки існування сталінського тоталітарного режиму відзначалися патологічною жорстокістю: знищувалися найменші прояви національного руху в Україні, збройне підпілля ОУН-УПА було розгромлене, сотні тисяч його учасників та симпатиків

загинули або були кинуті до в'язниць, вивезені у сибірські концтабори, ярлики ворогів народу отримали їхні сім'ї. Зруйновані дощенту війною промисловість і сільське господарство, хоча і відновили свій довоєнний рівень, але шляхом властивого радянському режимові адміністративно-силового тиску.

Таким чином, тоталітарний більшовицький режим вбивав, піддавав тортурам, ув'язнював, змушував у нелюдських умовах важко працювати мільйони українців. Повоєнні депортації на західноукраїнських землях мали «антинаціоналістичне» забарвлення і яскраво виражений етнічний характер.

Примусові виселення населення західноукраїнських земель призвели до колективізацію, підірвали соціальну базу українського руху Опору, змінили етнічну та соціальну структуру регіону.

Відповідно до рішення уряду Німеччини у 1993-1994 рр. для виплати компенсацій жертвам нацизму в Україні, Молдові, а також у країнах Середньої Азії та Закавказзя було виділено 400 млн. марок.

Натомість у 2001–2006 рр. 468 тисяч людей в Україні отримали компенсаційні виплати у розмірі восьми сот вісімдесяти одного з половиною мільйонів євро. Насамкінець 21 травня 2015 р. німецький парламент ухвалив рішення про виплату «символічної грошової допомоги»

обсягом 2500 євро колишнім радянським військовослужбовцям, які перебували в німецькому полоні під час Другої світової війни.

Федеративна республіка Німеччина як правонаступник нацистської Німеччини здійснила масштабні заходи з денацифікації, демілітаризації та демократизації суспільства і розпочала виплати жертвам репресій. Починаючи ще з 1950-х рр, ФРН сплатила приблизно 90 млрд. марок репарацій.

На відміну від ФРН, Росія не покалася за вчинені злочини і не була покарана рішенням міжнародних судових установ, а не покаране зло породжує нові злочини. Коли після розпаду СРСР постало питання про правонаступництво, то Російська Федерація самовільно відвела собі основну роль.

Документальним підтвердженням цього слугує указ "Про державну власність колишнього Союзу РСР за кордоном", який підписав колишній президент РФ Б.Єльцин у лютому 1993 р. Згідно з указом, Росія, як основна правонаступниця СРСР, перебрала на себе всі його права і зобов'язання.

У зв'язку з вищезгаданими фактами, загальновідомими документальними підтвердженнями злочинів СРСР в Україні та керуючись основними міжнародними актами, зокрема Загальною декларацією прав людини, Європейською конвенцією про незастосування строків давності до злочинів проти людяності та воєнних злочинів та законодавством України, є доречним звернення до Президента та Уряду України ініціювати процедуру судових позовів у міжнародно-правові інституції щодо стягнення з Російської Федерації відшкодування репресованим українцям завданих матеріальних та моральних збитків.

Глеб Юлія-Віра,
ПР-11

Критика - правильність розуміння і методи боротьби з самим собою

Ти не достатньо хороший! Подивись на свого брата/сусіда/однокурсника! В тебе нічого не вийде! Ти – невдаха!

Тема, насправді, до болю актуальна в нашому суспільстві, саме тому досить багато студентів прагне висловити свою позицію на рахунок критики.

Макуха Вероніка, ПР-13.

Я боюся. Я не буду це робити. В мене нічого не вийде. Як зробити так, щоб у нас в думках не було подібних запитань?

Справа у страхах. Страх осуду. Страх критики. Страх зробити помилку. Страх не вміти довести свою позицію.

Звідки вони беруться? Все дуже просто. Елементарно, у 1

класі вчителі полюбують дуже порівнювати учнів: «Але ти, Андрій, ледацюга, от подивись на Тарасика, який він молодець, усі букви знає!» Деякі дітки сприймуть це конструктивно: «Ага, якщо Андрій може, то що, я не такий? Я зможу бути кращим!» А інші сприймуть це як одразу «Ой, я не зможу, я нікчема» і ВСЕ, у цієї дитини почав розви-

ватись страх, ніби вона нічого не зможе. Замість того, щоб достукатися до двох, вчитель порівнює.

Я взагалі не люблю, коли порівнюють мене з кимось, я індивідуальність і навіщо мене порівнювати? Це не правильно.

Я обожаю, коли у колективі присутня хороша конкуренція, якщо вона є, цей колектив буде успішним. Прикладом буде мій 11 клас і підготовка до ЗНО. Результати екзаменів були чудові саме через те, що ми вчили один наперед одного, і не хотіли поступатися знаннями. Звісно, нам пощастило дуже з вчителями, які були зацікавлені у складенні екзаменів in the best way, але якщо вчителі зацікавлені, а учні ні, результат зводиться до 0.

Страх критики, чому він з'являється? На мій погляд, все, знову ж таки, розпочинається зі школи, коли вчитель критикує при всьому класі. Для чого це? Можна ж підійти після уроку і сказати тет-а-тет! Наприклад, оголошення оцінок при всьому класі і ще й коментування їх, чесно скажу, не подобалось це і інколи було неприємно, коли погано написала і знає весь клас.

Один вчитель із моєї школи започатковував критичне мислення, за що я його дуже поважаю. Що це таке? Це висловлювати свою суб'єктивну думку, навіть якщо вона не така, як у всієї «сірої маси». Це правильне явище, яке має практикуватися у школах та університетах. Наприклад, дуже часто діти думають думками наставників, взагалі, це може бути, але де ж буде формуватись та особистість, яка потім зможе висловити і захистити свою позицію, тільки свою?

Страхи такі, формуються невидимо і усвідомлюються занадто пізно і подолати їх важко, але ж є правило трьох Н, правда ж?

Яшан Вікторія, ПР-21.

Критика – річ з якою, на сьогоднішній день, стикається кожна людина. Ми критикуємо вчинки, слова та поведінку оточуючих, а головне, самих себе. Значна кількість суспільства сприймає критику за негатив і в більшості випадків прирівнює дане поняття до наклепів, брехні та осуду. Проте, на мою думку, критика – це надзвичайно потрібне явище, яке необхідне для самовдосконалення та довершення власного світогляду. Потрібно адекватно сприймати зауваження сторонніх осіб, і брати на замітку їхні слова, можливо, і правда щось не так, можливо, варто щось змінити?

Бабак Віталій, ПР-31.

Критика. Спочатку потрібно

для себе зрозуміти, що це таке. На мою думку не слід отождествлювати критику із гнобленням, коли тобі безперестанку кажуть, що ти гірший за інших і т.д.

Для мене критика, коли хтось акцентує увагу на моїх помилках, тих моментах, коли я міг вчинити по-іншому і тому подібне.

На мою думку, критика – доволі ефективний інструмент, який кожен з нас може використовувати на свою ж користь. Я маю на увазі ті випадки, коли ми використовуємо критику для того щоб, штовхнути самих себе вперед і змушуємо працювати. Критика має величезну силу, якщо відповідно її сприймати, як каже одна стара і вже надто заїжджена фраза, що однак не робить її неправдивою, «все, що нас не вбиває – робить нас сильнішими». Критика може зробити нас сильнішими.

Дронь Юлія, ПР-44.

Якщо критика ґрунтовна, то її варто сприймати для того, щоб побачити свої недоліки, недопрацювання і вдосконалюватись.

І ті, хто вміють її сприймати, скажуть, що вона потрібна, а ті хто не вміють – що не потрібна. Особисто я кажу, що потрібна.

А як навчитися сприймати критику? Як відрізнити конструктивну критику від пустослів'я?

Ну тут я вважаю, що треба навчитися сприймати свої помилки, змиритись з думкою про те, що всі ми люди, не можемо все знати і все вміти. І, звичайно, нам властиво робити помилки і якщо людина з боку це помітила і сказала про це, то це дуже добре, їй треба подякувати, бо завдяки їй у тебе є можливість стати кращим і не робити більше таких помилок. Потрібно слухати аргументацію.

Марія Жукевич, ПР(М1)-03.

Проживши 21 рочок на планеті Земля, я можу сказати тільки одне. Наша пострадянська ментальність і методи виховання дають своє. В кожній четвертій сім'ї батьки користуються методом «ти гірший за..»,

«не вмієш – не берись». В кожній школі знайдеться ледь не половина вчителів, які б, з радістю, били дітей «по руках» за їх неправильну поведінку. Найгірше в цьому всьому те, що з точки зору психології, коли ми ще зовсім маленькі і беззахисні, ми часто впитуємо в себе все як «губка», і досить поширеними є ситуації, коли дитина виростає закомплексованою, боязливою і безініціативною.

Я не можу стверджувати, що в моєму житті не було таких ситуацій. Досить часто мене порівнювали з кимось кращим, ставили в приклад старших і не завжди вірили в те, що в мене щось вийде. Правда, ще зі школи в мені «прокинувся» якийсь протест проти системи. Я намагалась бути кращою у всьому, намагалась доводити всім, що немає за що мене утискати і я достойна тільки похвали. Я рвала і металала, але, в той же час, страшенно боялась, що в мене щось не вийде. Не переносила мінімальної критики, панічно боялась осуду. З приходом в університет я відчувала себе лякливим зайцем, на якого ось-ось нацькують собак. Але та іскра змушувала мене рухатись далі, ставати кращою і досягати своїх цілей. І ось, я – студентка магістратури, яка, нарешті, може з полегшенням видихнути, бо не боїться.

Добре, коли ти з маленьких років впевнений в собі і адекватно сприймаєш зауваження. Але що робити, якщо ти не такий? Зі свого власного досвіду я можу сказати таке: навіть коли ти боїшся, навіть коли ти не впевнений – йди до своєї мети! Успішними не народжуються – ними стають. І не забувай, що робота над собою, це не тільки якесь бездумне прагнення до нового. Варто приділяти багато уваги собі, своїм внутрішнім переживанням і комплексам.

Не так важливо, як тебе виховували. Ти можеш «зліпити» себе сам. Все, що потрібно – бажання. Бажання розвиватись, бажання пізнавати себе і приймати себе таким, як ти є. Бажання ставати кращим і працювати над собою. Так ти навчишся не боятись критики і порівнянь, ти сприйматимеш себе як унікальну частинку суспільства і будеш розуміти свою значущість. Що може бути краще, ніж задоволення собою?

Критика – це, насправді, дуже добре. Але тільки тоді, коли вона є конструктивною. Навчись сприймати критику на більш логічному рівні, зайві емоції зроблять тільки гірше. Аналізуй, думай і роби висновки. І тоді успіх неодмінно тебе навідає!

Коли подих стає повітрям

З приходом весни природа оживає, дерева вдягаються в зелене листя, а літературний клуб BamBook з новими силами продовжує обговорення неймовірно цікавих книг. На чергових зборах, порядковий номер яких є число 13, за загальноприйнятими традиціями, нещасливий, ми обговорили достатньо драматичну книгу американського нейрохірурга та науковця Пола Каланіті. «Коли подих стає повітрям» - це своєрідний звіт Пола. У травні 2013 року, за крок від омріяної медичної та наукової кар'єри, Пол Каланіті діагностував у себе рак легень 4-ї стадії й розпочав свою книгу. Крапку в ній поставила його смерть навесні 2015-го. А за десять місяців відверта та мужня історія боротьби, кохання й самовідданої лікарської праці стала бестселером № 1 за версією TheNewYorkTimes та увійшла до лідерів продажів на Amazon.com.

Вражаючи сповідь талановитого нейрохірурга, який захворів у 35 років. «Чому я?» Помирати від раку в молодому віці й знати, що твій випадок — один на десять тисяч.

Безліч разів повідомляти хворим про страшний діагноз, вирішувати, чиє життя можливо врятувати, а чиє ні, — і раптом самому опинитися на лікарняному ліжку й чекати вироку, скільки тобі залишилося. Назавжди розпрощатися з мріями про складні операції та наукову працю...

А тоді зрозуміти: іншого вже не буде й правильне запитання «А чому не я?». І, забувши про біль, прийти до операційної, жити, кохати — і взяти на руки новонароджену дитину.

Присвячена книга його дочці, щоб у майбутньому вона зрозуміла,

що її батько був сміливою людиною, яка поглянула смерті в обличчя і з достоїнством її прийняла. Нейрохірург, який всю свою лікарську кар'єру боровся зі смертю, намагався її зрозуміти, в один момент став жертвою неминучості. Пол описує, як людина, смертний вирок якої вже проголошено, намагається залишити по собі щось пам'ятне, цінне, увіковічнити своє ім'я та не вселяти розпачу в серцях своїх рідних та близьких. На початку твору журналіст, який зустрівся з Полом тільки один раз в житті, повністю пізнав і зрозумів його тільки після смерті. «Людина, яка стикається з непереборною силою і намагається її зупинити, рано чи пізно страждає від своїх амбіцій».

Оцінка: 10 із 10 можливих, без сумніву!

Приєднуйтеся і Ви до літературного клубу «BamBook»! Слідкуйте за новинами на нашій сторінці в Instagram: [instagram.com/bambook_bambook/](https://www.instagram.com/bambook_bambook/)

ЧегільОлександр,
ПР-32

АВТОШКОЛА

КАТЕГОРІЇ: A1, A, B, C1, C, D1, D, BE, C1E, CE

067 340 40 59 099 077 41 61

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3

PASAGE GARTENBERG

РЕЗЕРВУВАННЯ МІСЦЬ ЗА ТЕЛЕФОНОМ 095 175 9000

ТРАВНЯ

ЧЕТВЕР

WE JUST
CELEBRATE
OURSELF

КВИТКИ:
IFNMU +380 50 160 0075
IFNTUOG +380 99 663 2040
PNU +380 99 367 5632
UKD +380 67 416 7212

BURZHUY

ПОПЕРЕДНІЙ ПРОДАЖ - 40 ГРН, НА ВХОДІ - 60 ГРН
FACE CONTROL & DRESS-CODE
ЗАМОВЛЕННЯ СТОЛИКІВ: 095 175 9000

passage.gartenberg
www.passage-gartenberg.com
passage_gartenberg

17
ТРАВНЯ

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3

PASAGE GARTENBERG

РЕЗЕРВУВАННЯ МІСЦЬ ЗА ТЕЛЕФОНОМ 095 175 9000

19:00

ЖИВИЙ
ЗВУК

TAYANNA

TICKETS ONLINE

GASTROLI.UA

0 800 507 577

ДОВІДКИ ЗА ТЕЛ. 095 175 9000, 067 175 9000

SOHO

STUDENT
FREE

ДЛЯ СТУДЕНТІВ ДІЮТЬ ЗНИЖКИ 20%

ДИМНІ КАЛЬЯНИ / ЗАПАЛЬНА АТМОСФЕРА / БЕЗКОШТОВНЕ КАРАОКЕ

Галицька, 51а

Номер телефону для бронювання столиків: 099 163 62 37

soho_loungebar

В СЕРЕДУ З 16⁰⁰ ПО 23⁰⁰ ДІЄ АКЦІЯ
ЗАМОВЛЯЙ ОДИН КАЛЬЯН ТА ІНШИЙ ОТРИМУЙ В ПОДАРУНОК